TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2004 m. gruodžio 16 d. *

Byloje C-358/03

dėl 2003 m. rugpjūčio 19 d. pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal EB 226 straipsnį

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama D. Martin ir H. Kreppel, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Austrijos Respubliką, atstovaujamą E. Riedl, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai N. Colneric (pranešėja) ir J. N. Cunha Rodrigues,

generalinis advokatas A. Tizzano,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo pripažinti, kad nepriimdama 1990 m. gegužės 29 d. Tarybos direktyvą 90/269/EEB dėl būtiniausių sveikatos ir saugos reikalavimų, taikomų krovinių krovimui rankomis, pirmiausia, kai gresia

pavojus, jog darbuotojai gali susižeisti nugarą (ketvirtoji atskira direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) (OL L 156, p. 9), įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju nepranešdama apie juos Komisijai, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šią direktyvą.

Teisinis pagrindas ir ikiteisminė procedūra

2 Remiantis Direktyvos 90/269 1 straipsnio 1 dalimi, direktyvoje nustatomi būtiniausi sveikatos apsaugos ir saugos reikalavimai, taikomi krovinių krovimui rankomis, pirmiausia, kai darbuotojams gresia pavojus susižeisti nugarą.

3 Pagal minėtos direktyvos 9 straipsnio 1 dalį valstybės narės iki 1992 m. gruodžio 31 d. priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos, ir apie tai nedelsdamos praneša Komisijai. Austrijos Respublikai, kuri 1995 m. sausio 1 d. tapo Bendrijos nare, šios direktyvos perkėlimo terminas pasibaigė jos stojimo į Bendriją dieną.

4 Atsižvelgdama į tai, kad Austrijos Respublika nepranešė, jog ji priėmė Direktyvą 90/269 įgyvendinančius įstatymus ir kitus teisės aktus, bei neturėdama kitos informacijos, leidžiančios padaryti išvadą, kad ši valstybė narė priėmė visas šiuo atveju būtinas priemones, Komisija pradėjo procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo.

5 Manydama, kad minėta direktyva Karintijos žemės ir komunų tarnautojų bei Burgenlando ir Karintijos žemės ūkio ir miškų ūkio darbuotojų apsaugos atžvilgiu nebuvo perkelta į nacionalinę teisę, 2002 m. gruodžio 19 d. Komisija išsiuntė argumentuotą nuomonę, nurodydama Austrijos Respublikai per du mėnesius nuo gavimo imtis būtinų priemonių, kad į ją būtų tinkamai atsižvelgta.

6 Kadangi Austrijos valdžios institucijų pateikti atsakymai Komisijos netenkino, ji pareiškė šį ieškinį.

Dėl ieškinio

7 Remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, įsipareigojimų neįvykdymas turi būti vertinamas atsižvelgiant į valstybės narės padėtį argumentuotoje nuomonėje nustatyto termino pabaigoje (žr., *inter alia*, 2001 m. kovo 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-147/00, Rink. p. I-2387, 26 punktą ir 2002 m. liepos 4 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-173/01, Rink. p. I-6129, 7 punktą).

8 Austrijos vyriausybė tvirtina, kad reikalavimas dėl Direktyvos 90/269 neperkėlimo į nacionalinę teisę nepagrįstas Burgenlando atžvilgiu, nes 2000 m. buvo priimtos taisyklės, apie kurias Komisijai pranešta 2000 m. spalio 24 dieną.

9 Komisija duplike sutiko su šiomis faktinėmis aplinkybėmis.

10 Kadangi argumentuota nuomonė buvo priimta 2002 m. gruodžio 19 d., ieškinio dalis, susijusi su Burgenlando žeme, turi būti atmesta.

11 Austrijos vyriausybė neginčija įsipareigojimų neįvykdymo, kuriuo ji kaltinama Karintijos žemėje, tačiau tvirtina, kad Direktyvą 90/269 visiškai perkeliančios taisyklės dėl žemės ir miškų ūkio darbuotojų turėtų būti paskelbtos 2003 m. pabaigoje. Dėl būtinybės imtis perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių, skirtų užtikrinti žemės, komunų ir komunų asociacijų tarnautojų apsaugą, federacinė valstybė reguliariai informuodavo Karintijos žemės atsakingas institucijas apie jų įsipareigojimus šioje srityje.

12 Šiomis aplinkybėmis, Austrijos vyriausybė pabrėžia, kad šios šalies konstitucinė teisė draudžia federacinei valstybei vietoj federalinės žemės priimti į nacionalinę teisę perkeliančias priemones, ir kad ji savo kompetenciją vykdyti perkėlimą gali pagrįsti tik Teisingumo Teismo sprendimu.

13 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką valstybė narė negali remtis vidaus teisės sistemos nuostatomis, praktika ar aplinkybėmis, įskaitant tas, kurios kyla iš federacinės sistemos, kad pateisintų iš direktyvos kylančių įsipareigojimų nevykdymą bei terminų nesilaikymą (žr. šiuo klausimu 2001 m. spalio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Austriją*, C-111/00, Rink. p. I-7555, 12 punktą). Nors kiekviena valstybė narė savo nuožiūra viduje gali laisvai paskirstyti teisės aktų leidimo kompetenciją, pagal EB 226 straipsnį ji vienintelė atsako Bendrijai už įsipareigojimų, kylančių iš Bendrijos teisės, įvykdymą (2004 m. birželio 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-87/02, Rink. p. I-5975, 38 punktas).

14 Todėl pripažintina, kad Komisijos pareikštas ieškinys Karintijos žemės atžvilgiu yra pagrįstas.

15 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, visų pirma, reikia konstatuoti, kad nepriimdama Direktyvą 90/269 įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų Karintijos žemėje Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šią direktyvą; antra, kitą ieškinio dalį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

16 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, arba jeigu susiklosto ypatingos

aplinkybės, Teisingumo Teismas gali paskirstyti bylinėjimosi išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas. Kadangi Komisija iš dalies pralaimėjo bylą, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **Nepriimdama 1990 m. gegužės 29 d. Tarybos Direktyvą 90/269/EEB dėl būtiniausių sveikatos ir saugos reikalavimų, taikomų krovinių krovimui rankomis, pirmiausia, kai gresia pavojus, jog darbuotojai gali susižeisti nugarą (ketvirtoji atskira direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje), įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų Karintijos žemėje, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šią direktyvą**

2. **Atmesti kitą ieškinio dalį.**

3. **Europos Bendrijų Komisija ir Austrijos Respublika pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.